

Arrest

**nr. 62 194 van 26 mei 2011
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X - X - X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X en X en X, die verklaren van Macedonische nationaliteit te zijn, op 30 maart 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 2 mei 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. NIEUWDORP, die loco advocaat K. VAN BELLINGEN verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, X, X en X, die verklaren van Macedonische nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen het Rijk binnengekomen op 13 juli 2010 en hebben zich op dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat de vragenlijsten werden ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekers op 16 juli 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar X en X werden gehoord op 5 november 2010, en X en X op 13 december 2010 gehoord werden.

1.3. Op 28 februari 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing ten aanzien van X (hierna: eerste verzoeker) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma afkomstig uit Skopje en bezit u de Macedonische nationaliteit. U bent gehuwd met M.(...) D.(...) (O.V. 6.656.024). Na de geboorte van uw zoon I.(...) verhuisden jullie in 1988 naar Senta (Republiek Servië). Daar hield u met uw vader een naaiwinkel open. In 1989 beviel uw echtgenote er van uw dochter N.(...). Zij werd geboren met het syndroom van Turner. In 1992 vroeg u in de toenmalige Federale Republiek Joegoslavië de Servische nationaliteit aan. U meende daar recht op te hebben omdat uw dochter daar geboren is. De nationaliteit werd u toen echter geweigerd, u vermoedt omdat het voormalige Joegoslavië aan het uiteenvallen was. Nadien ging u driemaal naar het Ministerie van Binnenlandse Zaken maar u kreeg er telkens te horen dat u de nationaliteit kon verkrijgen indien u uw Macedonische nationaliteit opgaf. Sinds 2008 of 2009 beschikten u en uw gezin in Senta over een permanente verblijfsvergunning. In 2008 of 2009 weigerde de verantwoordelijke van het bureau voor de verlenging van de ziekenboekjes – een Servische vrouw afkomstig uit Kosovo – het ziekenboekje van uw dochter te verlengen. Ze maakte u daarbij uit voor etnische Albanees uit Kosovo. Ze verklaarde eveneens dat uw dochter in het bezit diende te zijn van haar Servische identiteitskaart. Pas dan zou haar ziekenboekje verlengd kunnen worden. Via een vriend van uw vader die eveneens op dat bureau werkte, kon u het ziekenboekje van uw dochter uiteindelijk toch verlengen. Dit boekje had u nodig om de medische kosten te drukken. Uw dochter heeft sinds haar geboorte zware medische verzorging nodig en werd steeds opgevolgd door twee professoren te Novi Sad. Toen uw dochter meerderjarig werd, moest de professor de behandeling stopzetten. Wel werd uw dochter nog door andere artsen in het ziekenhuis opgevolgd en ook in een ander ziekenhuis kreeg ze nog verzorging. Omdat u in juli 2010 op de televisie vernam dat het syndroom van Turner in België kan worden genezen, verliet u N.(...) D.(...) (O.V.6.656.015), richting België. Op 13 juli 2010 vroeg u asiel aan in België. Ter ondersteuning van uw identiteit en uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw Macedonische identiteitskaart uitgereikt te Skopje op 27 maart 1998; een onleesbare kopie van uw Macedonische geboorteakte; uw Macedonisch nationaliteitsbewijs, uitgereikt te Skopje op 19 december 1994; uw Servische verblijfsvergunning uitgereikt op 9 februari 2009; uw Macedonisch paspoort, uitgereikt op 1 december 2009 te Skopje; uw huwelijksakte, uitgereikt te Skopje op 11 augustus 2008; het diploma van uw zoon, uitgereikt op 31 augustus 2006; twee geboorteaktes van uw dochter, een uitgereikt te Skopje op 23 oktober 2010 en een uitgereikt te Senta op 22 maart 2010; een geboorteakte van uw zoon, uitgereikt te Skopje op 15 augustus 2008; het ziekenboekje van uw dochter, tal van medische attesten uit Servië betreffende uw dochter en een Belgisch medisch attest betreffende uw dochter; een attest van het Ministerie van Binnenlandse Zaken van Servië, dd. 14 oktober 2009, waarin staat dat u de Servische nationaliteit kan bekomen als u uw andere nationaliteit opgeeft; een attest van het bureau van pensioen en invaliditeit waarin staat dat uw dochter geen pensioen ontvangt en waarin staat dit attest is aangevraagd om een aanvraag voor sociale hulp in te dienen, dd. 18 mei 2009.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratief dossier stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers geenszins in geslaagd een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde Servië enkel en alleen te hebben verlaten omwille van de gezondheidsproblemen van uw dochter N.(...), die geboren is met het syndroom van Turner, omdat u op televisie zag dat er in België een behandeling voor haar ziekte bestond (gehoor CGVS p. 5 ev.; gehoor CGVS echtgenote p. 3). Zowel u als uw echtgenote verklaarden expliciet in Servië geen problemen met de autoriteiten te hebben gekend (gehoor CGVS p. 9; gehoor CGVS echtgenote p. 3). Wel zou de medische behandeling van uw dochter door professoren stopgezet zijn, nadat uw dochter meerderjarig werd en omdat ze niet in het bezit was van een Servische identiteitskaart (gehoor CGVS p. 5 ev.). Er dient evenwel gewezen te worden op het feit dat u geenszins aannemelijk gemaakt heeft dat uw dochter medisch niet afdoende zou zijn behandeld in Servië en dit omwille van een documentenkwestie.

Zo dient vooreerst te worden opgemerkt dat noch u noch uw echtgenote tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken melding maakte van problemen omwille van het feit dat uw dochter geen Servische identiteitskaart heeft. Jullie verklaarden enkel naar België gekomen te zijn om jullie dochter hier te laten behandelen. In Macedonië en Servië konden jullie de behandeling niet betalen (vragenlijsten CGVS ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken).

Wat betreft het feit dat het ziekenboekje van uw dochter niet verlengd werd door de verantwoordelijke van het bureau (gehoor CGVS man p. 7-8), stel ik vast dat uit uw verklaringen

vooreerst blijkt dat u enkel en alleen met deze vrouw, een Servische afkomstig uit Kosovo, problemen kende, hetgeen een probleem van interpersoonlijke aard (tussen privé-personen) is dat geenszins kan gelijk gesteld worden met een daadwerkelijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Bovendien verklaarde u nooit enige stappen te hebben ondernomen om de beslissing van deze vrouw of haar manier van werken ergens aan te klagen (gehoor CGVS man p. 8). De reden die u hiervoor opgaf, met name dat u er als Roma geen rechten had (gehoor CGVS p. 8 ev.), kan geenszins worden gevolgd. Uit die informatie, waarvan een kopie in bijlage in het administratief dossier gevoegd is, blijkt dat er in de Vojvodina, waartoe Senta behoort, geen systematische, op Roma betrekking hebbende mensenrechtenschendingen gepleegd door de Servische autoriteiten plaatsvinden. Wel is het zo dat Roma in Servië worden achtergesteld, bijvoorbeeld op de arbeidsmarkt, en problemen hebben op het vlak van onderwijs, huisvesting en sociale status. Naast hun lage scholingsgraad spelen vooroordelen t.a.v. Roma hierbij inderdaad een rol. Uit dezelfde info blijkt echter ook dat de autoriteiten in Servië deze discriminatie in toenemende mate erkennen en bijgestaan door de internationale gemeenschap voor dit complex probleem een oplossing trachten te vinden en maatregelen nemen. Zo bijvoorbeeld werden in het kader van 'The Decade of Roma Inclusion 2005-2015' - een initiatief dat mede uitging van de Servische overheid - concrete actieplannen uitgewerkt om de komende jaren de situatie van de Roma op het gebied van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting tastbaar te verbeteren. Problemen blijven er vooral voor ontheemden en Roma zonder identiteitsdocumenten. U behoort niet tot één van deze twee groepen. U bent immers in het bezit van een permanente verblijfsvergunning voor Servië. Ook blijkt uit informatie dat personen die zich schuldig maken aan geweld tegen Roma wel degelijk vervolgd worden door de Servische justitie. Bij problemen met Servische (of andere) burgers kan u zich, ook als Rom, dus richten tot de Servische autoriteiten. Overigens verklaarde u persoonlijk nooit problemen gekend te hebben met de Servische autoriteiten (gehoor CGVS man, p. 9-10). Er dient hierbij echter meteen ook te worden benadrukt dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot erkenning van de status van vluchteling te leiden moet het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Op basis van jullie verklaringen kan dergelijke conclusie in jullie geval evenwel niet getrokken worden. Het feit dat een vrouw haar functie heeft misbruikt en u niet correct zou bejegend hebben, is een probleem dat onvoldoende zwaarwichtig is om te kunnen gewagen van een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Wat betreft uw bewering dat u enkel de Servische nationaliteit kon verkrijgen indien u afstand deed van uw Macedonische nationaliteit (gehoor CGVS man p. 3-4), dient vooreerst te worden onderstreept dat de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen behoort tot de soevereine bevoegdheden van de verschillende nationale staten. Het loutere feit de nationaliteit van een welbepaald land niet te kunnen verkrijgen volstaat niet om tot een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te besluiten. Dat de Servische autoriteiten u en uw gezin meedeelden dat jullie de Servische nationaliteit slechts konden bekomen indien jullie afstand deden van jullie Macedonische nationaliteit, past in de (legitieme) houding van autoriteiten om het bezit van een dubbele nationaliteit tegen te gaan en kan geenszins worden gelijkgesteld met een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie inzake subsidiaire bescherming, temeer daar u stelde dat het hele gezin over een permanente verblijfsvergunning in Servië beschikte en u dit document ook neergelegde (gehoor CGVS man p. 5). Voorts blijkt uit uw verklaringen geenszins dat de Servische autoriteiten jullie uit etnische, religieuze, politieke of andere redenen voorzien in de Vluchtelingenconventie de Servische nationaliteit zouden geweigerd hebben. Nogmaals kan worden benadrukt dat u expliciet verklaarde nooit enige problemen te hebben gekend met de Servische autoriteiten (gehoor CGVS man p.9-10).

Verder blijkt uit uw verklaringen en uit de talrijke door u neergelegde medische documenten dat uw dochter wel degelijk veelvuldige verzorging kreeg, dat ze werd doorverwezen naar specialisten en dat ze de nodige medicatie kreeg (gehoor CGVS p. 5 ev.). Wat betreft uw bewering dat de behandeling bij de professoren werd stopgezet nadat uw dochter meerderjarig werd en niet in het bezit was van een Servische identiteitskaart, dient te worden vastgesteld dat dit geenszins kan gelijkgesteld worden met een daadwerkelijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Uit uw verklaringen blijkt immers dat de medische behandelingen wel werden verder gezet door andere artsen en dat uw dochter nadien nog steeds de nodige medicatie kreeg (gehoor CGVS man p. 8 ev.). Bijgevolg kan geenszins worden gesteld dat uw dochter omwille

van etnische, religieuze, politieke of andere redenen voorzien in de Vluchtelingenconventie niet afdoende zou verzorgd zijn in Servië.

Wat betreft deze medische problemen, die u staaft met tal van medische attesten, dient dan ook te worden opgemerkt deze op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

Ten slotte kan nog worden toegevoegd dat zowel u als uw gezinsleden nog steeds de Macedonische nationaliteit bezitten. U haalde geen elementen aan die erop zouden kunnen wijzen dat u bij een eventuele terugkeer naar Macedonië een gegronde vrees voor vervolging dient te hebben of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Het feit dat u er niet over goede levensomstandigheden zou beschikken (gehoor CGVS p. 9), is een probleem van socio-economische aard dat geenszins kan geenszins gelijkgesteld worden aan een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft uw zoon I.(...) D.(...) (O.V. 6.656.020) en uw dochter N.(...) D.(...) (O.V.6.656.015) dient te worden opgemerkt dat ik om dezelfde redenen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Ze bevestigen enkel uw identiteit, uw nationaliteit, uw geregulariseerd verblijf in Servië en de medische problemen van uw dochter, maar deze zaken worden niet betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing ten aanzien van X (hierna: tweede verzoeker) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma afkomstig uit Skopje en bezit u de Macedonische nationaliteit. U huwde er met R.(...) D.(...). Na de geboorte van uw zoon I.(...) (O.V. 6.656.020) verhuisden jullie in 1988 naar Senta (Republiek Servië). Daar beviel u van uw dochter N.(...) (O.V. 6.656.015). Zij is geboren met het syndroom van Turner. Hierdoor heeft uw dochter medische verzorging nodig, hetgeen financieel zwaar dragen is. Toen de sociale steun niet langer verleend werd omdat uw dochter geen Servische identiteitskaart bezit, verliet u in juli 2010 samen met uw gezin, richting België. Op 13 juli 2010 vroeg u hier asiel aan. Ter ondersteuning van uw identiteit en uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw Macedonische identiteitskaart uitgereikt te Skopje op 15 januari 2001; uw Macedonisch paspoort en dat van uw kinderen, alle uitgereikt op 1 december 2009 te Skopje; een onleesbare kopie van uw Macedonische geboorteakte; uw Macedonisch nationaliteitsbewijs, uitgereikt te Skopje op 20 december 1994; uw Servische verblijfsvergunning uitgereikt op 20 februari 2009; een schoolrapport van u.

B. Motivering

Volgens uw verklaringen steunt u uw asielaanvraag op dezelfde asielmotieven als deze van uw echtgenoot R.(...) D.(...). Aangezien in hoofde van uw echtgenoot een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen werd, kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Voor wat betreft de beslissing van uw echtgenoot verwijst ik naar hetgeen hierna volgt:

“Na grondig onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratief dossier stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers geenszins in geslaagd een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde Servië enkel en alleen te hebben verlaten omwille van de gezondheidsproblemen van uw dochter N.(...), die geboren is met het syndroom van Turner, omdat u op televisie zag dat er in België een behandeling voor haar ziekte bestond (gehoor CGVS p. 5 ev.; gehoor CGVS echtgenote p. 3). Zowel u als uw echtgenote verklaarden expliciet in Servië geen problemen met de autoriteiten te hebben gekend (gehoor CGVS p. 9; gehoor CGVS echtgenote p. 3). Wel zou de medische behandeling

van uw dochter door professoren stopgezet zijn, nadat uw dochter meerderjarig werd en omdat ze niet in het bezit was van een Servische identiteitskaart (gehoor CGVS p. 5 ev.). Er dient evenwel gewezen te worden op het feit dat u geenszins aannemelijk gemaakt heeft dat uw dochter medisch niet afdoende zou zijn behandeld in Servië en dit omwille van een documentenkwestie.

Zo dient vooreerst te worden opgemerkt dat noch u noch uw echtgenote tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken melding maakte van problemen omwille van het feit dat uw dochter geen Servische identiteitskaart heeft. Jullie verklaarden enkel naar België gekomen te zijn om jullie dochter hier te laten behandelen. In Macedonië en Servië konden jullie de behandeling niet betalen (vragenlijsten CGVS ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken).

Wat betreft het feit dat het ziekenboekje van uw dochter niet verlengd werd door de verantwoordelijke van het bureau (gehoor CGVS man p. 7-8), stel ik vast dat uit uw verklaringen vooreerst blijkt dat u enkel en alleen met deze vrouw, een Servische afkomstig uit Kosovo, problemen kende, hetgeen een probleem van interpersoonlijke aard (tussen privé-personen) is dat geenszins kan gelijk gesteld worden met een daadwerkelijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Bovendien verklaarde u nooit enige stappen te hebben ondernomen om de beslissing van deze vrouw of haar manier van werken ergens aan te klagen (gehoor CGVS man p. 8). De reden die u hiervoor opgaf, met name dat u er als Roma geen rechten had (gehoor CGVS p. 8 ev.), kan geenszins worden gevolgd. Uit die informatie, waarvan een kopie in bijlage in het administratief dossier gevoegd is, blijkt dat er in de Vojvodina, waartoe Senta behoort, geen systematische, op Roma betrekking hebbende mensenrechtenschendingen gepleegd door de Servische autoriteiten plaatsvinden. Wel is het zo dat Roma in Servië worden achtergesteld, bijvoorbeeld op de arbeidsmarkt, en problemen hebben op het vlak van onderwijs, huisvesting en sociale status. Naast hun lage scholingsgraad spelen vooroordelen t.a.v. Roma hierbij inderdaad een rol. Uit dezelfde info blijkt echter ook dat de autoriteiten in Servië deze discriminatie in toenemende mate erkennen en bijgestaan door de internationale gemeenschap voor dit complex probleem een oplossing trachten te vinden en maatregelen nemen. Zo bijvoorbeeld werden in het kader van 'The Decade of Roma Inclusion 2005-2015' - een initiatief dat mede uitging van de Servische overheid - concrete actieplannen uitgewerkt om de komende jaren de situatie van de Roma op het gebied van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting tastbaar te verbeteren. Problemen blijven er vooral voor ontheemden en Roma zonder identiteitsdocumenten. U behoort niet tot één van deze twee groepen. U bent immers in het bezit van een permanente verblijfsvergunning voor Servië. Ook blijkt uit informatie dat personen die zich schuldig maken aan geweld tegen Roma wel degelijk vervolgd worden door de Servische justitie. Bij problemen met Servische (of andere) burgers kan u zich, ook als Rom, dus richten tot de Servische autoriteiten. Overigens verklaarde u persoonlijk nooit problemen gekend te hebben met de Servische autoriteiten (gehoor CGVS man, p. 9-10). Er dient hierbij echter meteen ook te worden benadrukt dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot erkenning van de status van vluchteling te leiden moet het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Op basis van jullie verklaringen kan dergelijke conclusie in jullie geval evenwel niet getrokken worden. Het feit dat een vrouw haar functie heeft misbruikt en u niet correct zou bejegend hebben, is een probleem dat onvoldoende zwaarwichtig is om te kunnen gewagen van een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

Wat betreft uw bewering dat u enkel de Servische nationaliteit kon verkrijgen indien u afstand deed van uw Macedonische nationaliteit (gehoor CGVS man p. 3-4), dient vooreerst te worden onderstreept dat de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen behoort tot de soevereine bevoegdheden van de verschillende nationale staten. Het loutere feit de nationaliteit van een welbepaald land niet te kunnen verkrijgen volstaat niet om tot een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te besluiten. Dat de Servische autoriteiten u en uw gezin meedeelden dat jullie de Servische nationaliteit slechts konden bekomen indien jullie afstand deden van jullie Macedonische nationaliteit, past in de (legitieme) houding van autoriteiten om het bezit van een dubbele nationaliteit tegen te gaan en kan geenszins worden gelijkgesteld met een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie inzake subsidiaire bescherming, temeer daar u stelde dat het hele gezin over een permanente verblijfsvergunning in Servië beschikte en u dit document ook neergelegde (gehoor CGVS man p. 5). Voorts blijkt uit uw verklaringen geenszins dat de Servische autoriteiten jullie uit etnische, religieuze, politieke of andere redenen voorzien in de Vluchtelingenconventie de Servische nationaliteit zouden geweigerd hebben. Nogmaals kan

worden benadrukt dat u expliciet verklaarde nooit enige problemen te hebben gekend met de Servische autoriteiten (gehoor CGVS man p.9-10).

Verder blijkt uit uw verklaringen en uit de talrijke door u neergelegde medische documenten dat uw dochter wel degelijk veelvuldige verzorging kreeg, dat ze werd doorverwezen naar specialisten en dat ze de nodige medicatie kreeg (gehoor CGVS p. 5 ev.). Wat betreft uw bewering dat de behandeling bij de professoren werd stopgezet nadat uw dochter meerderjarig werd en niet in het bezit was van een Servische identiteitskaart, dient te worden vastgesteld dat dit geenszins kan gelijkgesteld worden met een daadwerkelijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Uit uw verklaringen blijkt immers dat de medische behandelingen wel werden verder gezet door andere artsen en dat uw dochter nadien nog steeds de nodige medicatie kreeg (gehoor CGVS man p. 8 ev.). Bijgevolg kan geenszins worden gesteld dat uw dochter omwille van etnische, religieuze, politieke of andere redenen voorzien in de Vluchtelingenconventie niet afdoende zou verzorgd zijn in Servië.

Wat betreft deze medische problemen, die u staaft met tal van medische attesten, dient dan ook te worden opgemerkt deze op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

Ten slotte kan nog worden toegevoegd dat zowel u als uw gezinsleden nog steeds de Macedonische nationaliteit bezitten. U haalde geen elementen aan die erop zouden kunnen wijzen dat u bij een eventuele terugkeer naar Macedonië een gegronde vrees voor vervolging dient te hebben of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Het feit dat u er niet over goede levensomstandigheden zou beschikken (gehoor CGVS p. 9), is een probleem van socio-economische aard dat geenszins kan geenszins gelijkgesteld worden aan een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft uw zoon I.(...) D.(...) (O.V. 6.656.020) en uw dochter N.(...) D.(...) (O.V.6.656.015) dient te worden opgemerkt dat ik om dezelfde redenen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Ze bevestigen enkel uw identiteit, uw nationaliteit, uw geregulariseerd verblijf in Servië en de medische problemen van uw dochter, maar deze zaken worden niet betwist."

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Ze bevestigen enkel uw identiteit en die van uw kinderen, uw nationaliteit en uw geregulariseerd verblijf in Servië, welke niet worden betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing ten aanzien van X (hierna: derde verzoeker) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma-zigeuner en bezit u de Macedonische nationaliteit. Kort na uw geboorte kwam u mee met uw ouders naar Senta (Servië). Uw vader werkte er als kleermaker en verkocht de kledij op markten in Senta en Subotica. Uw familie woonde er met een verlengbare verblijfsvergunning. Tijdens uw jarenlange verblijf in Servië vroeg u de Servische nationaliteit aan. Toen u vernam dat u de Macedonische nationaliteit zou verliezen bij het verkrijgen van de Servische, zag u af van de procedure. Omdat uw vader, R.(...) D.(...) (O.V. 6.656.024), in Servië de bijbel bestudeerde bij de Getuigen van Jehova, raakte u eveneens geïnteresseerd in het christendom. U begon eveneens een centrum te bezoeken en de bijbel bestuderen. U heeft de intentie om in de toekomst Getuige van Jehova te worden. U heeft nooit problemen gekend, noch in Servië, noch in Macedonië waar u regelmatig op bezoek ging bij familieleden. Uw zus, N.(...) D.(...) (O.V. 6.656.015) lijdt aan het syndroom van Turner. Uw ouders lieten haar zowel in Macedonië als in Servië behandelen. Door deze situatie kreeg uw familie financiële problemen. Een maand voor uw vertrek naar België zagen uw ouders op de televisie dat een patiënt met het syndroom van Turner in België werd genezen. Daarop werd besloten naar België af te reizen om er uw zus te laten verzorgen. U vertrok rond 8 juli 2010 met een ver familielid uit Oostenrijk. Na een verblijf van drie dagen in Oostenrijk kwam u met uw vader, R.(...) D.(...), uw moeder, M.(...) D.(...) (O.V.6.656.024) en uw zus, N.(...) D.(...) (O.V. 6.656.015), in

België aan. Op 13 juli 2010 heeft u een asielaanvraag ingediend. Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: uw Macedonische identiteitskaart (dd.20/01/2004), uw Macedonische reispaspoort (dd.08/04/2009), een Macedonische nationaliteitsattest (dd.12/05/2005) en uw verblijfsvergunning voor Servië (dd.20/02/2009).

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die terzake door uw vader, R.(...) D.(...), werden uiteengezet. In het kader van zijn asielaanvraag werd een weigeringsbeslissing genomen die luidt als volgt:

"Na grondig onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratief dossier stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers geenszins in geslaagd een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. U verklaarde Servië enkel en alleen te hebben verlaten omwille van de gezondheidsproblemen van uw dochter N.(...), die geboren is met het syndroom van Turner, omdat u op televisie zag dat er in België een behandeling voor haar ziekte bestond (gehoor CGVS p. 5 ev.; gehoor CGVS echtgenote p. 3). Zowel u als uw echtgenote verklaarden expliciet in Servië geen problemen met de autoriteiten te hebben gekend (gehoor CGVS p. 9; gehoor CGVS echtgenote p. 3). Wel zou de medische behandeling van uw dochter door professoren stopgezet zijn, nadat uw dochter meerderjarig werd en omdat ze niet in het bezit was van een Servische identiteitskaart (gehoor CGVS p. 5 ev.). Er dient evenwel gewezen te worden op het feit dat u geenszins aannemelijk gemaakt heeft dat uw dochter medisch niet afdoende zou zijn behandeld in Servië en dit omwille van een documentenkwestie.

Zo dient vooreerst te worden opgemerkt dat noch u noch uw echtgenote tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken melding maakte van problemen omwille van het feit dat uw dochter geen Servische identiteitskaart heeft. Jullie verklaarden enkel naar België gekomen te zijn om jullie dochter hier te laten behandelen. In Macedonië en Servië konden jullie de behandeling niet betalen (vragenlijsten CGVS ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken).

Wat betreft het feit dat het ziekenboekje van uw dochter niet verlengd werd door de verantwoordelijke van het bureau (gehoor CGVS man p. 7-8), stel ik vast dat uit uw verklaringen vooreerst blijkt dat u enkel en alleen met deze vrouw, een Servische afkomstig uit Kosovo, problemen kende, hetgeen een probleem van interpersoonlijke aard (tussen privé-personen) is dat geenszins kan gelijk gesteld worden met een daadwerkelijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Bovendien verklaarde u nooit enige stappen te hebben ondernomen om de beslissing van deze vrouw of haar manier van werken ergens aan te klagen (gehoor CGVS man p. 8). De reden die u hiervoor opgaf, met name dat u er als Roma geen rechten had (gehoor CGVS p. 8 ev.), kan geenszins worden gevolgd. Uit die informatie, waarvan een kopie in bijlage in het administratief dossier gevoegd is, blijkt dat er in de Vojvodina, waartoe Senta behoort, geen systematische, op Roma betrekking hebbende mensenrechtenschendingen gepleegd door de Servische autoriteiten plaatsvinden. Wel is het zo dat Roma in Servië worden achtergesteld, bijvoorbeeld op de arbeidsmarkt, en problemen hebben op het vlak van onderwijs, huisvesting en sociale status. Naast hun lage scholingsgraad spelen vooroordelen t.a.v. Roma hierbij inderdaad een rol. Uit dezelfde info blijkt echter ook dat de autoriteiten in Servië deze discriminatie in toenemende mate erkennen en bijgestaan door de internationale gemeenschap voor dit complex probleem een oplossing trachten te vinden en maatregelen nemen. Zo bijvoorbeeld werden in het kader van 'The Decade of Roma Inclusion 2005-2015' - een initiatief dat mede uitging van de Servische overheid - concrete actieplannen uitgewerkt om de komende jaren de situatie van de Roma op het gebied van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting tastbaar te verbeteren. Problemen blijven er vooral voor ontheemden en Roma zonder identiteitsdocumenten. U behoort niet tot één van deze twee groepen. U bent immers in het bezit van een permanente verblijfsvergunning voor Servië. Ook blijkt uit informatie dat personen die zich schuldig maken aan geweld tegen Roma wel degelijk vervolgd worden door de Servische justitie. Bij problemen met Servische (of andere) burgers kan u zich, ook als Rom, dus richten tot de Servische autoriteiten. Overigens verklaarde u persoonlijk nooit problemen gekend te hebben met de Servische autoriteiten (gehoor CGVS man, p. 9-10). Er dient hierbij echter meteen ook te worden benadrukt dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot erkenning van de status van vluchteling te leiden moet het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Op basis van jullie

verklaringen kan dergelijke conclusie in jullie geval evenwel niet getrokken worden. Het feit dat een vrouw haar functie heeft misbruikt en u niet correct zou bejegend hebben, is een probleem dat onvoldoende zwaarwichtig is om te kunnen gewagen van een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Wat betreft uw bewering dat u enkel de Servische nationaliteit kon verkrijgen indien u afstand deed van uw Macedonische nationaliteit (gehoor CGVS man p. 3-4), dient vooreerst te worden onderstreept dat de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen behoort tot de soevereine bevoegdheden van de verschillende nationale staten. Het loutere feit de nationaliteit van een welbepaald land niet te kunnen verkrijgen volstaat niet om tot een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te besluiten. Dat de Servische autoriteiten u en uw gezin meedeelden dat jullie de Servische nationaliteit slechts konden bekomen indien jullie afstand deden van jullie Macedonische nationaliteit, past in de (legitieme) houding van autoriteiten om het bezit van een dubbele nationaliteit tegen te gaan en kan geenszins worden gelijkgesteld met een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie inzake subsidiaire bescherming, temeer daar u stelde dat het hele gezin over een permanente verblijfsvergunning in Servië beschikte en u dit document ook neergelegde (gehoor CGVS man p. 5). Voorts blijkt uit uw verklaringen geenszins dat de Servische autoriteiten jullie uit etnische, religieuze, politieke of andere redenen voorzien in de Vluchtelingenconventie de Servische nationaliteit zouden geweigerd hebben. Nogmaals kan worden benadrukt dat u expliciet verklaarde nooit enige problemen te hebben gekend met de Servische autoriteiten (gehoor CGVS man p.9-10).

Verder blijkt uit uw verklaringen en uit de talrijke door u neergelegde medische documenten dat uw dochter wel degelijk veelvuldige verzorging kreeg, dat ze werd doorverwezen naar specialisten en dat ze de nodige medicatie kreeg (gehoor CGVS p. 5 ev.). Wat betreft uw bewering dat de behandeling bij de professoren werd stopgezet nadat uw dochter meerderjarig werd en niet in het bezit was van een Servische identiteitskaart, dient te worden vastgesteld dat dit geenszins kan gelijkgesteld worden met een daadwerkelijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Uit uw verklaringen blijkt immers dat de medische behandelingen wel werden verder gezet door andere artsen en dat uw dochter nadien nog steeds de nodige medicatie kreeg (gehoor CGVS man p. 8 ev.). Bijgevolg kan geenszins worden gesteld dat uw dochter omwille van etnische, religieuze, politieke of andere redenen voorzien in de Vluchtelingenconventie niet afdoende zou verzorgd zijn in Servië.

Wat betreft deze medische problemen, die u staaft met tal van medische attesten, dient dan ook te worden opgemerkt deze op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

Ten slotte kan nog worden toegevoegd dat zowel u als uw gezinsleden nog steeds de Macedonische nationaliteit bezitten. U haalde geen elementen aan die erop zouden kunnen wijzen dat u bij een eventuele terugkeer naar Macedonië een gegronde vrees voor vervolging dient te hebben of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Het feit dat u er niet over goede levensomstandigheden zou beschikken (gehoor CGVS p. 9), is een probleem van socio-economische aard dat geenszins kan geenszins gelijkgesteld worden aan een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft uw zoon I.(...) D.(...) (O.V. 6.656.020) en uw dochter N.(...) D.(...) (O.V.6.656.015) dient te worden opgemerkt dat ik om dezelfde redenen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Ze bevestigen enkel uw identiteit, uw nationaliteit, uw geregulariseerd verblijf in Servië en de medische problemen van uw dochter, maar deze zaken worden niet betwist."

Bijgevolg kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde in uw land van gewoonlijk verblijf, Servië, nooit enig probleem te hebben gekend en stelde bij een eventuele terugkeer naar Servië er niets te vrezen. Evenmin kende u problemen in Macedonië, land waarvan u de nationaliteit bezit (gehoorverslag Commissariaat-generaal p. 5, 6).

De door u neergelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op de bovenstaande beslissing. Uw Macedonische paspoort, nationaliteitsbewijs en identiteitskaart bevestigen uw identiteit

en nationaliteit, die door mij niet betwist worden. Uw Servische verblijfsvergunning uitgereikt op 20 februari 2009, bevestigt uw geregulariseerd verblijf in Servië, waaraan evenmin wordt getwijfeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing ten aanzien van X (hierna: vierde verzoeker) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen en de verklaringen van uw familieleden, uw vader, R.(...) D.(...), uw moeder, M.(...) D.(...) (O.V.6.656.024) en uw broer, I.(...) D.(...) (O.V. 6.656.020), bent u een Roma-zigeunerin en bezit u de Macedonische nationaliteit. U bent geboren in Servië. U lijdt sinds uw geboorte aan het syndroom van Turner. In Servië werd u behandeld met medicatie en regelmatig opgevolgd. In Servië kende u geen problemen. Uw ouders besloten uiteindelijk u in België te laten verzorgen voor uw aandoening. Hiervoor reisde u samen met uw ouders en uw broer naar België waar u op 13 juli 2010 een asielaanvraag heeft ingediend. Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: uw Macedonische reispaspoort (dd.01/12/2009), een Servische geboorteakte (dd.05/04/2004), een Macedonische geboorteakte (dd.19/01/2006), een verblijfsvergunning voor Servië (dd.20/02/2009), schriftelijke verklaringen van uw vader over uw ziekte en de reden van jullie komst naar België, medische attesten uit Servië en een medisch verslag uit België.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die terzake door uw vader, R.(...) D.(...), werden uiteengezet. In het kader van zijn asielaanvraag werd een weigeringsbeslissing genomen die luidt als volgt:

"Na grondig onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratief dossier stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers geenszins in geslaagd een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde Servië enkel en alleen te hebben verlaten omwille van de gezondheidsproblemen van uw dochter N.(...), die geboren is met het syndroom van Turner, omdat u op televisie zag dat er in België een behandeling voor haar ziekte bestond (gehoor CGVS p. 5 ev.; gehoor CGVS echtgenote p. 3). Zowel u als uw echtgenote verklaarden expliciet in Servië geen problemen met de autoriteiten te hebben gekend (gehoor CGVS p. 9; gehoor CGVS echtgenote p. 3). Wel zou de medische behandeling van uw dochter door professoren stopgezet zijn, nadat uw dochter meerderjarig werd en omdat ze niet in het bezit was van een Servische identiteitskaart (gehoor CGVS p. 5 ev.). Er dient evenwel gewezen te worden op het feit dat u geenszins aannemelijk gemaakt heeft dat uw dochter medisch niet afdoende zou zijn behandeld in Servië en dit omwille van een documentenkwestie.

Zo dient vooreerst te worden opgemerkt dat noch u noch uw echtgenote tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken melding maakte van problemen omwille van het feit dat uw dochter geen Servische identiteitskaart heeft. Jullie verklaarden enkel naar België gekomen te zijn om jullie dochter hier te laten behandelen. In Macedonië en Servië konden jullie de behandeling niet betalen (vragenlijsten CGVS ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken).

Wat betreft het feit dat het ziekenboekje van uw dochter niet verlengd werd door de verantwoordelijke van het bureau (gehoor CGVS man p. 7-8), stel ik vast dat uit uw verklaringen vooreerst blijkt dat u enkel en alleen met deze vrouw, een Servische afkomstig uit Kosovo, problemen kende, hetgeen een probleem van interpersoonlijke aard (tussen privé-personen) is dat geenszins kan gelijk gesteld worden met een daadwerkelijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Bovendien verklaarde u nooit enige stappen te hebben ondernomen om de beslissing van deze vrouw of haar manier van werken ergens aan te klagen (gehoor CGVS man p. 8). De reden die u hiervoor opgaf, met name dat u er als Roma geen rechten had (gehoor CGVS p. 8 ev.), kan geenszins worden gevolgd. Uit die informatie, waarvan een kopie in bijlage in het administratief dossier gevoegd is, blijkt dat er in de Vojvodina, waartoe Senta behoort, geen systematische, op Roma betrekking hebbende mensenrechtenschendingen gepleegd door de Servische autoriteiten plaatsvinden. Wel is het zo dat Roma in Servië worden achtergesteld, bijvoorbeeld op de arbeidsmarkt, en problemen hebben op het vlak van onderwijs, huisvesting en sociale status. Naast hun lage scholingsgraad spelen vooroordelen t.a.v. Roma hierbij inderdaad een rol. Uit dezelfde info blijkt echter ook dat de autoriteiten in Servië deze discriminatie in toenemende mate erkennen en bijgestaan door de internationale gemeenschap voor dit complex probleem een oplossing trachten te vinden en maatregelen nemen. Zo bijvoorbeeld werden in het kader van 'The Decade of Roma Inclusion 2005-

1015' - een initiatief dat mede uitging van de Servische overheid - concrete actieplannen uitgewerkt om de komende jaren de situatie van de Roma op het gebied van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting tastbaar te verbeteren. Problemen blijven er vooral voor ontheemden en Roma zonder identiteitsdocumenten. U behoort niet tot één van deze twee groepen. U bent immers in het bezit van een permanente verblijfsvergunning voor Servië. Ook blijkt uit informatie dat personen die zich schuldig maken aan geweld tegen Roma wel degelijk vervolgd worden door de Servische justitie. Bij problemen met Servische (of andere) burgers kan u zich, ook als Rom, dus richten tot de Servische autoriteiten. Overigens verklaarde u persoonlijk nooit problemen gekend te hebben met de Servische autoriteiten (gehoor CGVS man, p. 9-10). Er dient hierbij echter meteen ook te worden benadrukt dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot erkenning van de status van vluchteling te leiden moet het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Op basis van jullie verklaringen kan dergelijke conclusie in jullie geval evenwel niet getrokken worden. Het feit dat een vrouw haar functie heeft misbruikt en u niet correct zou bejegend hebben, is een probleem dat onvoldoende zwaarwichtig is om te kunnen gewagen van een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Wat betreft uw bewering dat u enkel de Servische nationaliteit kon verkrijgen indien u afstand deed van uw Macedonische nationaliteit (gehoor CGVS man p. 3-4), dient vooreerst te worden onderstreept dat de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen behoort tot de soevereine bevoegdheden van de verschillende nationale staten. Het loutere feit de nationaliteit van een welbepaald land niet te kunnen verkrijgen volstaat niet om tot een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te besluiten. Dat de Servische autoriteiten u en uw gezin meedeelden dat jullie de Servische nationaliteit slechts konden bekomen indien jullie afstand deden van jullie Macedonische nationaliteit, past in de (legitieme) houding van autoriteiten om het bezit van een dubbele nationaliteit tegen te gaan en kan geenszins worden gelijkgesteld met een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie inzake subsidiaire bescherming, temeer daar u stelde dat het hele gezin over een permanente verblijfsvergunning in Servië beschikte en u dit document ook neergelegde (gehoor CGVS man p. 5). Voorts blijkt uit uw verklaringen geenszins dat de Servische autoriteiten jullie uit etnische, religieuze, politieke of andere redenen voorzien in de Vluchtelingenconventie de Servische nationaliteit zouden geweigerd hebben. Nogmaals kan worden benadrukt dat u expliciet verklaarde nooit enige problemen te hebben gekend met de Servische autoriteiten (gehoor CGVS man p.9-10).

Verder blijkt uit uw verklaringen en uit de talrijke door u neergelegde medische documenten dat uw dochter wel degelijk veelvuldige verzorging kreeg, dat ze werd doorverwezen naar specialisten en dat ze de nodige medicatie kreeg (gehoor CGVS p. 5 ev.). Wat betreft uw bewering dat de behandeling bij de professoren werd stopgezet nadat uw dochter meerderjarig werd en niet in het bezit was van een Servische identiteitskaart, dient te worden vastgesteld dat dit geenszins kan gelijkgesteld worden met een daadwerkelijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Uit uw verklaringen blijkt immers dat de medische behandelingen wel werden verder gezet door andere artsen en dat uw dochter nadien nog steeds de nodige medicatie kreeg (gehoor CGVS man p. 8 ev.). Bijgevolg kan geenszins worden gesteld dat uw dochter omwille van etnische, religieuze, politieke of andere redenen voorzien in de Vluchtelingenconventie niet afdoende zou verzorgd zijn in Servië.

Wat betreft deze medische problemen, die u staaft met tal van medische attesten, dient dan ook te worden opgemerkt deze op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

Ten slotte kan nog worden toegevoegd dat zowel u als uw gezinsleden nog steeds de Macedonische nationaliteit bezitten. U haalde geen elementen aan die erop zouden kunnen wijzen dat u bij een eventuele terugkeer naar Macedonië een gegronde vrees voor vervolging dient te hebben of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Het feit dat u er niet over goede levensomstandigheden zou beschikken (gehoor CGVS p. 9), is een probleem van socio-economische aard dat geenszins kan geenszins gelijkgesteld worden aan een gegronde vrees voor vervolging in de zin van

de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft uw zoon I.(...) D.(...) (O.V. 6.656.020) en uw dochter N.(...) D.(...) (O.V.6.656.015) dient te worden opgemerkt dat ik om dezelfde redenen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Ze bevestigen enkel uw identiteit, uw nationaliteit, uw geregulariseerd verblijf in Servië en de medische problemen van uw dochter, maar deze zaken worden niet betwist."

Bijgevolg kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op de bovenstaande beslissing. Uw Macedonische paspoort, Servische geboorteakte en Macedonische geboorteakte bevestigen uw identiteit en nationaliteit, die door mij niet betwist worden. Uw Servische verblijfsvergunning uitgereikt op 20 februari 2009, bevestigt uw geregulariseerd verblijf in Servië, waaraan evenmin wordt getwijfeld. Het medisch verslag opgesteld door artsen in België bevestigen dat u in België wordt opgevolgd voor uw medische problemen. De door u neergelegde medische attesten uit Servië ondersteunen uw verklaringen dat u in Servië werd opgevolgd en behandeld voor uw aandoening. Wat betreft deze medische problemen dient te worden opgemerkt dat deze op zich geen verband houden met de criteria vermeld in artikel 1,A(2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 19 december 1980.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 52/2, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en artikel 14 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), voeren verzoekers aan dat de uitzonderlijke behandeling (met spoed) van alle Macedonische en Servische asielzoekers een discriminatie op basis van nationaliteit is die niet gebaseerd is op enig objectief element en dat de verantwoording voor deze discriminatie, met name de opvangcrisis, los staat van de asielprocedure van verzoekers en geen steun vindt in het asielrecht.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (vluchtelingenverdrag), de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, de motiveringsverplichting van artikel 62 van de vreemdelingenwet, en van de materiële motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur, voeren verzoekers aan dat de bestreden beslissingen onvolledig en onjuist gemotiveerd zijn. Zij betogen dat de systematische vernederingen en discriminerende maatregelen die zij als Roma's in Servië dienden te ondergaan immers daden zijn van vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Voorts wijzen zij erop dat de motivering in de bestreden beslissing op zijn minst tegenstrijdig is waar enerzijds wordt gesteld dat Roma in Servië worden achtergesteld en anderzijds wordt voorgehouden dat het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening op zich geen vervolging inhouden in vluchtelingrechtelijke zin. Verzoekers verduidelijken dat er een probleem was m.b.t. tot de toegang tot de gezondheidszorg voor dochter N. die in Servië geboren is met het syndroom van Turner. Zij vervolgen dat zij perfect het recht hebben op het Servische staatsburgerschap die hen wordt geweigerd omwille van hun Roma-origine. Onder verwijzing naar informatie van Amnesty International besluiten verzoekers dat zij een gegronde vrees voor vervolging hebben aangetoond alsook het feit dat er verschillende maatregelen van de overheid zijn die discriminerend zijn ten aanzien van Roma's. In ondergeschikte orde menen verzoekers in aanmerking te komen voor de subsidiaire bescherming omdat zij als Roma het risico lopen blootgesteld te worden aan onmenselijke of vernederende behandelingen op het vlak van de gezondheidszorg, werk, sociale situatie, ..., en de lokale overheid hen hiertegen niet kan of wil beschermen.

Aan het verzoekschrift worden geen bijkomende stukken toegevoegd.

2.3. In tegenstelling tot wat verzoekers voorhouden, werden hun dossiers niet met spoed behandeld omwille van een interne instructie van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, doch wel omwille van een, zoals in artikel 52/2, §2, 3° lid van de vreemdelingenwet bepaald, instructie door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid. De Raad wijst er daarnaast op dat elke asielaanvraag individueel behandeld wordt en dat dit in casu gebeurd is. Verzoekers werden bij het Commissariaat-generaal gehoord en kregen tijdens het interview de mogelijkheid hun asielmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten waarbij ze nieuwe en/of aanvullende stukken konden neerleggen en zich laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van hun keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk die de Servo-Kroatische taal machtig is. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft zich daarna voor het nemen van de bestreden beslissingen gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. Verzoekers tonen nergens aan dat hun asielaanvraag niet individueel zou behandeld zijn, noch dat zij door het nemen van de beslissingen binnen een kortere, bij de wet voorziene termijn, zouden zijn benadeeld. De Raad wijst er immers op dat het feit dat binnen een korte termijn een beslissing genomen wordt door de commissaris-generaal op zich geen afbreuk doet aan het individuele onderzoek van de asielaanvraag. Derhalve tonen verzoekers niet aan zij gediscrimineerd werden omwille van hun nationaliteit en dat de aangehaalde bepaling van het EVRM is geschonden.

2.4. Tegelijk de schending van de formele, zoals vervat in artikel 62 van de vreemdelingenwet, én de materiële motiveringsplicht aanvoeren, is niet mogelijk vermits een gebrek aan deugdelijke formele motivering het de betrokkene onmogelijk maakt uit te maken of de materiële motivering geschonden is. Nu uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat verzoekers de motieven van de beslissing kennen, kan het middel, voor zover het gesteund is op de schending van de formele motiveringsplicht, niet dienstig worden ingeroepen.

2.5. Blijkens de bestreden beslissing van eerste verzoeker, R. D., wordt zijn asielaanvraag geweigerd omdat (i) hij expliciet verklaarde in Servië geen problemen te hebben gekend met de autoriteiten, (ii) hij geenszins aannemelijk gemaakt heeft dat zijn dochter medisch niet afdoende zou zijn behandeld in Servië en dit omwille van een documentenkwestie, (iii) de medische problemen van zijn dochter geen verband houden met de criteria zoals vermeld in de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, (iv) hij geen elementen aanhaalde die erop zouden kunnen wijzen dat hij bij een terugkeer naar Macedonië een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, en (v) de door hem neergelegde documenten geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen.

Aangezien tweede, derde en vierde verzoeker zich voor hun asielaanvraag en aanvraag tot subsidiaire bescherming beroepen op de dezelfde motieven die aan de grondslag liggen van de asielaanvraag van eerste verzoeker werd ten aanzien van hen een volgbeslissing genomen, waarin de motieven van de beslissing genomen in hoofde van eerste verzoeker integraal worden hernomen.

2.6. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

2.7. De bewijslast rust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling en dit geldt ook voor de ernst van de gevreesde vervolging, die een essentieel onderdeel is van de hoedanigheid van vluchteling. De Raad moet oordelen over de geloofwaardigheid van de subjectieve vrees van de kandidaat-vluchteling en of deze een objectieve grondoorzaak heeft. Daartoe moet de kandidaat-vluchteling aantonen dat er omstandigheden bestaan waardoor hij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in

vluchtelingrechtelijke zin of dat hij valt onder de criteria van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot het subsidiaire beschermingsstatuut.

2.8. Waar verzoekers herhaaldelijk wijzen op de problematische toegang tot de gezondheidszorg in Servië voor vierde verzoeker die geboren is met het syndroom van Turner, leest de Raad in de bestreden beslissing dat uit verzoekers hun verklaringen, alsook uit de talrijk neergelegde medische documenten blijkt dat vierde verzoeker in Servië wel degelijk veelvuldige verzorging kreeg, dat ze werd doorverwezen naar specialisten en dat ze de nodige medicatie kreeg waardoor niet kan worden besloten dat vierde verzoeker omwille van etnische, religieuze, politieke of andere redenen voorzien in de vluchtelingenconventie niet afdoende zou verzorgd zijn geweest.

In de bestreden beslissing wordt er ook terecht op gewezen dat deze medische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A(2) van het vluchtelingenverdrag zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, en dat zij voor de beoordeling van medische problemen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet dienen te richten tot de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde.

Geen van deze terechte motieven worden door verzoekers weerlegd zodat deze door de Raad gehandhaafd blijven.

Waar verzoekers aanvoeren dat zij recht hebben op het Servische staatsburgerschap en dat dit hen geweigerd wordt omwille van hun Roma-origine wijst de Raad op de uitgebreide motivering in de bestreden beslissing dienaangaande, pertinente motivering die in het verzoekschrift niet wordt weerlegd. *“Wat betreft uw bewering dat u enkel de Servische nationaliteit kon verkrijgen indien u afstand deed van uw Macedonische nationaliteit (gehoor CGVS man p. 3-4), dient vooreerst te worden onderstreept dat de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen behoort tot de soevereine bevoegdheden van de verschillende nationale staten. Het loutere feit de nationaliteit van een welbepaald land niet te kunnen verkrijgen volstaat niet om tot een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te besluiten. Dat de Servische autoriteiten u en uw gezin meedeelden dat jullie de Servische nationaliteit slechts konden bekomen indien jullie afstand deden van jullie Macedonische nationaliteit, past in de (legitieme) houding van autoriteiten om het bezit van een dubbele nationaliteit tegen te gaan en kan geenszins worden gelijkgesteld met een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie inzake subsidiaire bescherming, temeer daar u stelde dat het hele gezin over een permanente verblijfsvergunning in Servië beschikte en u dit document ook neergelegde (gehoor CGVS man p. 5). Voorts blijkt uit uw verklaringen geenszins dat de Servische autoriteiten jullie uit etnische, religieuze, politieke of andere redenen voorzien in de Vluchtelingenconventie de Servische nationaliteit zouden geweigerd hebben. Nogmaals kan worden benadrukt dat u expliciet verklaarde nooit enige problemen te hebben gekend met de Servische autoriteiten (gehoor CGVS man p.9-10).”*

2.9. Hoe dan ook, uit de lezing van de artikelen 48/3, § 1 en artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet blijkt dat de nood aan bescherming geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land niet kan inroepen of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

Verzoekers hun vraag om internationale bescherming dient derhalve te worden beoordeeld ten aanzien van Macedonië. In de bestreden beslissingen onder het feitenrelaas wordt immers uitdrukkelijk gesteld dat verzoekers over de Macedonische nationaliteit beschikken en dit wordt uitdrukkelijk in het verzoekschrift bevestigd (verzoekschrift, p. 1, 4-5). Hun Macedonische nationaliteit blijkt tevens uit de door hen bijgebrachte identiteitsdocumenten: de Macedonische identiteitskaart van eerste verzoeker uitgereikt te Skopje op 27 maart 1998, de geboorteakte van eerste verzoeker, het Macedonische nationaliteitsbewijs van eerste verzoeker uitgereikt te Skopje op 19 december 1994, de Macedonische paspoorten van verzoekers uitgereikt te Skopje op 1 december 2009, twee geboorteaktes van vierde verzoeker, één uitgereikt te Skopje op 23 oktober 2010 en één te Senta op 22 maart 2010, een geboorteakte van derde verzoeker uitgereikt te Skopje op 15 augustus 2008, de Macedonische identiteitskaart van tweede verzoeker uitgereikt te Skopje op 15 januari 2001, de geboorteakte van tweede verzoeker, het Macedonische nationaliteitsbewijs van tweede verzoeker uitgereikt te Skopje op

20 december 1994, de Macedonische identiteitskaart van derde verzoeker uitgereikt op 20 januari 2004 en het Macedonische nationaliteitsbewijs van derde verzoeker uitgereikt op 12 mei 2005. Dienvolgens zijn de overwegingen van de bestreden beslissingen betreffende verzoekers hun problemen in Servië niet dienend en wordt hierop door de Raad dan ook niet verder ingegaan.

In casu leest de Raad in de bestreden beslissingen dat verzoekers geen elementen aanhaalden die erop zouden kunnen wijzen dat zij bij een eventuele terugkeer naar Macedonië een gegronde vrees voor vervolging dienen te hebben of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, en dat het feit dat zij er niet over goede levensomstandigheden zouden beschikken (CGVS, gehoor, eerste verzoeker, p. 9), een probleem van socio-economische aard is dat geenszins kan gelijkgesteld worden aan een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De Raad stelt vast dat deze motivering van de commissaris-generaal wat betreft Macedonië door verzoekers nergens wordt betwist zodat deze derhalve overeind blijft.

2.10. Waar verzoekers ook in ondergeschikte orde vragen om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus en stellen dat er sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade omdat hun dochter, vierde verzoeker, haar toegang tot de gezondheidszorg werd beperkt omwille van haar Roma-origine, herhaalt de Raad dat verzoekers voor de beoordeling van vierde verzoekers medische problemen in het licht van de subsidiaire bescherming een aanvraag moeten indienen op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet bij de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid. In de voorbereidende werken wordt hierover het volgende gesteld: *“(...) Vreemdelingen die op zodanige wijze lijden aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor hun leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in hun land van herkomst of het land waar zij verblijven kunnen, ten gevolge van de rechtspraak van het Europese Hof van de Rechten van de Mens, vallen onder de toepassing van artikel 15, b), van de richtlijn 2004/83/EG (onmenselijke of vernederende behandeling). Niettemin was het volgens de regering niet opportuun om aanvragen van vreemdelingen die beweren ernstig ziek te zijn via de asielprocedure te behandelen (...). Het ontwerp stelt dus een verschil in behandeling in tussen de ernstig zieke vreemdelingen, die een machtiging tot verblijf in België moeten aanvragen, en de andere personen die de subsidiaire bescherming aanvragen, van wie de situatie in het kader van de asielprocedure wordt onderzocht. (...)”*. Hieruit blijkt overduidelijk dat verzoekers zich van de verkeerde procedure bedienen om het adequaat karakter van de (toegang tot) behandeling van vierde verzoeker te laten beoordelen.

2.11. Verzoekers voeren geen concrete elementen aan die wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch tonen zij aan dat zij bij terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig mei tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS